

[Povl Brøndsted]

te, og det er han nødt til, hvis resultater skal nås med en bred opbakning.

Mange har ytret sig i den forløbne tid, og mange har prøvet på at tage initiativer på opfordring eller uden opfordring. Der har været nedsat en hel masse udvalg, man har kulegravet enkeltområder og helhedsområder. Mange rapporter er udsendt, og mange konferencer er afholdt. Man kan i hvert fald ikke påstå, at der er noget, der er sket gedulgt. Der har været åbenhed, og der har været mulighed for at tage del i debatten. Problemer er afdækket, og de divergerende opfattelser og interesser er kommet til orde.

Vi må sige, at gymnasiet indtager en helt central plads i vort ungdomsuddannelsessystem, og det skal det også gøre i fremtiden, selv om vi står over for store omvæltninger, pædagogisk såvel som i form og indhold. Men disse ændringer skal bevare gymnasiets sigte: almendannelse på et studieforbereende niveau. Der er nye behov, som gymnasiets ikke kan og ikke skal imødekomme. Derfor skal en gymnasiereform også resultere i at styrke og få skabt andre ungdomsuddannelser, både forbedre dem, vi har, og oprette nye. Gymnasiet må ikke gøres så vidtfavnende, at hovedsigtet glemmes; det må ikke overbelastes.

De seneste års større tilstrømning har medført, at de fysiske rammer for vore gymnasieskoler er i orden; såvel kvantitativt som kvalitativt ligger de på et meget højt niveau. Rigelige ressourcer bliver der på dette område, når de små årgange begynder at komme og gymnasierne har et endnu ungt og velkvalificeret lærerkorps.

Trods en stor søgning og ekspansion har gymnasierne i de seneste år været gode og harmoniske skoler. Den store søgning har flere årsager: mangel på alsidige tilbud om ungdomsuddannelser, frygt for ledighed, men også en stigende interesse for en almen uddannelse på et højt niveau – og højere, end folkeskolen kan give. Dermed være ikke sagt, at gymnasiet skal være en generel fortsættelse af folkeskolen eller skal samle op, hvad folkeskolen ikke har nået. Det ville være ulykkeligt, hvis gymnasiet skulle bygge på de undertiden ikke helt tilfredsstillende resultater, der er kommet ud af folkeskoleforløbet.

Det er væsentligt at bevare den decentrale gymnasiestruktur, men også at bevare det centrale pædagogiske tilsyn. Justeringer i fag-

ordninger må tage hensyn til de mindre gymnasiers eksistens. I landdistrikterne kan det ske ved at se mere fleksibelt på de geografiske grænsedragninger. Det er ikke rigtigt at sammenligne problemerne for de i landdistrikterne liggende gymnasier med de problemer, der kan være for gymnasierne i hovedstadsområdet. F.eks. ville det være ønskeligt i et område som det syd-, midt- og vestfynske, hvor man har en god gymnasiedækning, at man sørgede for, at der måske var lidt specialisering på de enkelte gymnasier, således at eleverne i overlappingsområderne fleksibelt kunne søge derhen, hvor de helst ville undervises. Det vil være med til at sikre de små gymnasiers eksistens også i de ikke så tæt befolkede områder.

Som debatten er forløbet, skulle man tro, at der enten er tale om at skabe et elitegymnasium eller er tale om at skabe et supermarkedsgymnasium. Ingen af delene er jo et mål. Disse justeringer – for det er vel egentlig mere justeringer, der er tale om, end reformer – skal give mulighed for kombinationer på et højere niveau, sådan at der bliver en mere kvalificeret undervisning på enkelte områder – her er jo især sprogområdet blevet nævnt – men der skal også eksistere gode valgmuligheder på mellemniveauerne. At vælge på tværs af fag vil give en langt, langt større fleksibilitet. Som EFG-skolerne giver indlæring i dagens og håndens værktøj, skal gymnasieskolerne bibringe eleverne universalværktøj, dvs. sprog m.m., matematik m.m.

Gymnasiets fag er ikke decideret erhvervsrettede. De skal modne til beslutning om uddannelse og valg af erhverv. Jo længere erhvervsvalget skubbes ud, jo sikrere bliver dette valg. Derfor må studentereksamen heller ikke være en hindring for et sporskifte med hensyn til det mål, man har sat sig om erhvervsuddannelse, ej heller når det er til en handelsskole eller til en EFG-uddannelse. Det tærer måske på ressourcerne, er der nogle der siger, men det er aldrig ressourcospild at kunne betjene universelle værktøjer. Med de små årgange kan der blive tale om ekstra udnyttelse af ressourcer ved at give alle, der har forudsætning, lyst og mulighed, adgang til vort gymnasium.

Faget geografi har spillet en stor og central rolle i den sidste del af debatten om fagfordelingen. Jeg tror, vi her skal sige, at på samme måde som gode sprogkundskaber er